

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre ...	28 kor. — fill.
Félévre ...	14 . — .
Negyedévre ...	7 . — .
Egy óra ...	2 . 40 .
Egyes szám ...	10 fill.

PESTI NAPLÓ

APRÓHIRDETÉSEK ÁRA:

Egyes soró 5 fillér,
vastagabb betűvel 10 fillér.

Hirdetések milliméter számitással, díjszabás szerint.

Megjelenik hétfő kivételével
naponként, ünnep után is.

Budapest, 1910.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Podmanicky-utca 12.

Szerda, november 16.

Ágenszek forradalma.

Budapest, november 15.

Budapest városatyái lázonganak s nyílt forradalomra szervezkednek Bárczy István polgármester ellen. Nem várják be a tisztujtást, hogy a választásoknál álljanak boszut a polgármesteren, hanem már most készülnek a bizalmatlansági szavazatra. A forradalmi lázt nem akarják sokáig keblükben hordozni, mert ösmerik magukat s tudják, hogy a szivük rosz termosz, mely a forradalmi lázt nem tudja évekig melegen tartani. De az se lehetetlen, hogy félnek a békekötéstől. Mert három-négy esztendő nagy idő s ezalatt meggyöngülhet a memoria s meglágyulhat a sziv kemény kérge. Ők azonban kiméletlenek akarnak lenni s inkább most állanak boszut mint — sohasem. Náluk a forradalmi láz csak vendégként jelentkezik s ha már itt van ne panaszkodják, hogy nem látják szivesen. Egészen bizonyos tehát, hogy meglesz a forradalom. A kitérését csak az késlelteti, hogy a forradalmárok még nem tudtak megállapodni abban, hogy ki szállítsa a barrikádokat. A szállítás ugyanis nagyon jelentős kérdés ezeknél a fővárosi bizottsági tagoknál s mert a barrikádokat még sem lehet a főváros pénzén építeni, valószínű, hogy ez a forradalom torlaszharc nélkül fog lezajlani. Keresni csak a fővároson lehet s

az urak nem bolondok, hogy a maguk pénzéből áldozzanak a forradalomra. Hiszen ha Bárczy István versenytárgyalást írna ki barrikádok szállítására! Egy ilyen üzlet kedveért még a forradalomról is le tudnának mondani, sőt valószínű, hogy csupa óvatosságból le is mondanának róla, mert az urak közt aligha akadna egy is, aki rá merne lépni egy olyan barrikádra, amelyet közülök való városatya épített. Oh, az urak jól ismerik egymást, tehát tudják magukról, hogy közülök senkisésem akkora ellensége Bárczynak, mint amekkorára jó barátja önmagának.

A barrikád harcnak ily természetű eshetőségeivel körülbelül jellemeztük a forradalom okait is. Budapest törvényhatóságának képviselőtestületében egy csomó bizottsági tag ül, akik a főváros testén élösködnek. Jó pénzért vállalják a kijárást s ha kell, készek arra, hogy a jogos magánérdeket mások megbízásából megsértsék, a fővárost megkárosítsák s az egyenes utakat görbévé nyomorítsák. Nem a jog, nem az igazság vezetí őket, hanem a haszon. Testükkal odafekszenek minden fővárosi ügylet elé, s nem engednek magukon átlépni semmit és senkit, míg a vámpénzt markukban nem érzik. Az ügyek igazságos elintézéséhez nem elég, hogy törvény szabályozza azok lebonyolítását. Aki igazságot akar, ne a törvényre, de rájuk támaszkodják, mert az igazság mindig

abban az irányban dől el, amerre ők ráncigálják azt. Ára van a városházán mindennek s igazán csodáljuk, hogy a pesti keserü humor még nem keresztelte el központi vásárcsarnoknak a központi városházát.

Ennek a nagyszerű testületnek jelentős részére célozva mondotta minap a polgármester, hogy azok az inkompatibilitások a veszedelmesek, amelyek törvénynyel nem foghatók meg. Hozzátette a polgármester még azt is, hogy ezt bizonyítják azok a tapasztalások, amiket ő szerzett a főváros szolgálatában. Hallatlan! Hát a polgármester is mer szerezni valamit, ha mindjárt csak tapasztalásokat? Ez volt a fővárosnál az egyetlen szerzeményforrás, amelyet ők nem ösmertek. Most rávetik magukat erre is. Ki akarják turni a polgármestert, hogy ezután ne csak a pénz jusson nekik, de a tapasztalás is. Ők választják a polgármestert, tehát megbuktatni is ők fogják. Ha kell, ötször, tizszer és tizenötször is leszavazzák s aztán lássuk ám, hogy a polgármester hogyan kormányozza többség nélkül Budapestet. Az urak kissé szerénytelenek és tulbecsülik magukat. Ha Budapestet kormányozni lehet jézzel a többséggel, ugy igazán nincs ok arra a félelemre, hogy ne lehessen kormányozni többség nélkül. Mert ne feledjük az urak, hogy ők maguknak szavaztak meg mindent s nem a fővárosnak, legke-

vésbbé pedig Bárczynak. Azt pedig igazán könnyen fogja elviselni a főváros, ha az urak vegetáriánus életmódra adják magukat.

A főváros törvényhatóságának mai rendszere és mai összetétele mellett az egyetlen helyes közigazgatási módnak azt látjuk, hogy a polgármester magára hagyatva vezesse Budapest közigazgatását. Ő tudja, hogy ennek a többségnek egyik igen nagy töredéke korrump, melylyel a főváros ügyeit nem lehet a közérdeknek megfelelően intézni. Ám menjen a többség ellenzékbe. A közigazgatás némely ágazatában talán beáll ennek következtében a stagnálás, amiből zavarok is keletkezhetnek. De ezek a zavarok világítanak meg a mai rendszer tarthatatlanságát. A közigazgatás megakadásától lehet csak remélni, hogy a belügyminisztériumban végre rászánják magukat a fővárosi törvénynek olyan reformjára, mely véget vet annak, hogy ágensek, fezőrök a főváros kárára meggazdagodjanak. A közigazgatás üzemének szünetelése a főváros megváltása lehetne. Ne féljünk hát a városatyáknak ettől a passzív rezisztenciájától. Sokat úgy sem veszíthetünk: ha eddig nem boldogulhattunk miattuk, valószínű, hogy ezután boldogulni fogunk nélkülük.